

ПРОБЛЕМИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ В СУСПІЛЬСТВІ

Мотрій О.В.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

Девіантна (що відхиляється) поведінка, що розуміється як порушення соціальних норм, носить останніми роками масовий характер, що поставило проблему його вивчення в центр уваги соціологів, соціальних психологів і педагогів, медиків, працівників правоохоронних органів. Проблему відхилень вивчають кримінологія, правова статистика, соціологія, психологія, педагогіка і інші науки [3].

Значення вивчення цієї проблеми очевидне: поведінка, що відхиляється, є соціальним і психологічним явищем, що має деякі відхилення від визнаних норм і законів, а іноді пов'язане з певною антигромадською поведінкою людей. Самі відхилення можуть приймати різні форми: злочинці, відлюдники, аскети, святі, генії і т.д.

Пояснити таку поведінку, розкрити її причини, знайти ефективні шляхи і засоби її попередження можна тільки при глибокому вивченні психології поведінки, що відхиляється, а також ролі соціальних норм.

Соціальна норма знаходить своє втілення (підтримку) в законах, традиціях, звичаях, тобто у всьому тому, що стало звичкою, міцно увійшло до побуту, в спосіб життя більшості населення. Вона підтримується громадською думкою, грає роль «природного регулятора» суспільних і міжособових відносин[2].

Під девіантною поведінкою розуміють дві речі:

- 1) вчинок, дії людини, не відповідні офіційно встановленим або фактично склалася в даному суспільстві нормам (стандартам, шаблонам);
- 2) соціальне явище, виражене в масових формах людської діяльності, не відповідних офіційно встановленим або фактично склалася в даному суспільстві нормам (стандартам, шаблонам).

До основних форм поведінки, що відхиляється, прийнято відносити злочинність, пияцтво, наркоманію, проституцію, самогубство. Вони свідчать про стан конфлікту між особовими і суспільними інтересами. Поведінка, що відхиляється, - це частіше всього спроба піти з суспільства, втекти від повсякденних життєвих проблем, подолати стан невпевненості і напруги через певні компенсаторні форми.

Проте поведінка, що відхиляється, не завжди носить негативний характер. Вона може бути пов'язано з прагненням особи до нового, спробою подолати консервативне, що заважає рухатися вперед. До поведінки, що відхиляється, можуть бути віднесені різні види наукової, технічної і художньої творчості [2].

Єдиний спосіб якось змінити становище, що склалося, - поліпшити життя, допомогти людям подолати їх проблеми. Для цього і створюються тепер соціальні служби та інші організації. Але якщо їх діяльність не підтримуватиметься державою зростання злочинності, наркоманії, алкоголізму і т.д. тільки ростиме [1].

Для того, щоб наше суспільство не відходило від норм поведінки, необхідно вчасно доносити до дітей негативні сторони життя. Адже саме в дитинстві закладається основа поведінки. Дуже багато що залежить від таких чинників, як виховання, освіта, соціальне положення в суспільстві, мікроклімат в сім'ї.

Література

1. Алмазов Б. Н. Психологічна середовища дезадаптація неповнолітніх. – Свердловськ, 1985.
2. Васильєв В. Л. Юридична психологія. – СПб., 1997.
3. Кон І.С. Психологія ранньої юності. – М., 1989.

РІВЕНЬ ВТРАТИ СЛУХУ ПРИ ВИКОРИСТАННІ НАВУШНИКІВ У ОСІБ МОЛОДОГО ВІКУ В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД СТИЛЮ МУЗИКИ

Петришин І.

Івано-Франківський національний медичний університет

Актуальність. Проблемою негативного впливу навушників на слух людини займалися фахівці США, Великобританії, Німеччини, Індії та інших країн світу [1]. Так, наприклад, оториноларингологи Німеччини і Канади стверджують про епідемію зниження слуху, викликану використанням портативних навушників. За результатами дослідження Британської дослідницької організації Deafness Research UK, яка займається проблемами погіршення слуху, близько 14% людей віком від 16 до 34 років слухають музику у навушниках 28 годин протягом тижня [7]. В Індії проводили дослідження 570 студентів-медиків, 83,1% яких регулярно користуються навушниками [4]. Подібні лікарські експертизи проводили і серед студентів провінції Тайвань [5].

Мета. Оцінити рівень ураження слуху в осіб молодого віку, які тривало та постійно використовують навушники-вкладки для прослуховування музики в залежності від музичних уподобань.

Завдання роботи полягає у виявленні специфіки прослуховування музики у навушниках на орган слуху; експериментальному дослідженні впливу музики на молодих осіб; укладанні слухового паспорта обстежених осіб та виробленні практичних рекомендацій щодо гігієни слуху.

Дизайн дослідження.

Нами було проведено обстеження 50 студентів віком 20-22 років, які прослуховували музику через дротові вкладки навушники не менше 2 год на добу та не менше 5 днів на тиждень протягом останніх 5-ти років. Серед обстежуваних було 27 чоловіків (54%) та 23 жінки (46%). Усіх обстежених було поділено на дві дослідні групи. До першої групи було включено 26 осіб (52%), які надавали перевагу прослуховуванню танцювальної та класичної музики. До другої дослідної групи включено 24 (48%) особи, які слухали музику в стилі R'n'B та Hip-Hop. До контрольної групи було включено 15 практично здорових студентів, які ніколи не слухали музику через навушники.

Комплекс обстеження включав: збір скарг та анамнезу за системою та зі сторони ЛОР-органів, отоскопію, дослідження слуху за допомогою мови, камертональних проб та аудіометрії, а також імпедансометрії. До першої та другої груп не було включено осіб, які мали будь-які соматичні захворювання чи захворювання ЛОР-органів в анамнезі.

Результати дослідження.

Студенти першої та другої досліджуваних груп не подавали жодних скарг зі сторони слуху.

При отоскопії у осіб першої та другої груп не було виявлено жод-